



המועצה הדינית - חברון

רבנות הראשית - חברון

קרית ארבע

ז' אדר א' תשס"ג

לכבוד
הרב שלמה אבינר

השלום והברכה וכט"ס

החדש"ה כ"אות

הראו לי את כתבתך בגליון מעיני הישועה לפרשת יתרו תשס"ג, ובו הסתייגות מאותם אנשים שלובשים פתיל תכלת, איני נכנס לעצם טיעוניך בדבר הזיהוי אם הוא צודק או לא ביחס לחלזון ארגמון קהה הקוצים, כבר נכתבה ספרות די גדולה בנושא זה, יעוין ספרו של הרב מ. בורשטיין, התכלת וכן מאמרי הרבנים שמואל אריאל ושאל יונתן וינגוט בתחומין כ"א, ברצוני להתעכב על קביעתך שמשום שרוב חכמי ישראל לא משוכנעים ולכן גם למיעוט לפי טענתך אל להם לעשות מעשה משום דמאזי כיהורא, הנה ישנם רבנים שכן משוכנעים שההוכחות הן חותכות וכל לומד תלמודנו יודע שגם בהוכחות מפרשיו אין הוכחות חותכות לגמרי, שאחרת לא היתה מחלוקת משום שכלם חפצים לדעת את האמת ע"י הקדמת הרמב"ן לספר המלחמות ולכן אותם הרבנים שהם כן משוכנעים למה יהיה אסור להם לעשות אם הם סבורים שזה הדין ולא רק תומרה בעלמא, ממילא לא שייך לומר שרבנותיהם לא לבשו, אז עדיין לא היתה מודעות לכך, אבל עכשיו שזכינו שעל ידי חוקרים אחראים ויראי שמים זיהו מה הוא מקור החלזון, למה לא נעשה ואפילו אם חלילה טעינו בזיהוי, הרי עצם קיום המצוה לא נפגעה כידוע, ולא שייך יהורא כאן כי אין המדובר בחומרה אלא עצם קיומה של מצות ציצית בנסיבות שנוצרו, בישועות מלכו כותב בתשובה הראשונה שגילוי התכלת יהיה סימן לביאת המשיח בקרוב בימינו.

החותם לכבוד התורה


הרב דוב ליאור